

هویت فردی جوانان را باور کنیم

یکی از کارآمدترین دوران زندگی هر فرد، دوره جوانی است و این سن به دلایل فیزیولوژیک، بهترین زمان بهره‌مندی از نیروهای بالقوه‌ای است که پروردگار در نهاد فرد قرار داده و در صورت شکوفایی و بالفعل شدن این نیروها، فرد و جامعه هر دو به منفعت مادی و معنوی دست می‌یابند. پس هر خانواده‌ای که فرزند جوانی دارد در واقع با یک نعمت الهی روبه‌روست. از این رو قبل از هر چیز قردان وجود جوانان خود باشیم! در مرحله بعد آگاه باشیم که این دوره از زندگی، مانند تمام دوران‌ها مسائل و چالش‌های خود را دارد، لذا لازم است صورت‌بندی‌ها، حضور فرزند جوان در هر خانواده به معنای تغییرات قابل توجه است، پس پذیرا و آگاه باشیم. فرزند بعد از دوره نوجوانی که معمولاً با فراز و نشیب‌های بسیار همراه است حال به سن جوانی رسیده است. وی در این دوره از کشمکش‌های هویت‌یابی بیرون آمده، اهمیت زندگی برایش، دیگر تأیید همسالان نیست و خانواده جایگاهی با معنای گسترده‌تر برایش دارد...

پای صحبت‌های جوانان موفق که با موانع و مشکلات جنگیدند

فرصت‌ها را از دل محدودیت‌ها بیرون کشیدیم

حمیدرضا خونویی، مبدع نشست‌های گفت‌وگو محور نوجوانان و جوانان:

رضا کریمی، فعال فرهنگی حوزه جوانان:

حجت‌الاسلام دکتر سیدحسین خادمیان، استاد حوزه و دانشگاه:

والدین با جوانان گفت‌وگو کنند اما در پی القا و تحمیل نگاه خود نباشند

هر جا به جوانان اعتماد کردیم جز خیر ندیدیم

فاصله نسلی با جوانان به خاطر سگته معرفتی والدین است

من جوانم، درکم کنید

خودمانی

دوره را درمی‌کنند در نهایت فرزندان دارند که پس از گذر از مرحله کودکی و نوجوانی به جوانی ختم می‌شود. شیوه رفتار صحیح و درک هویت بخشی به فرزندان جوان تمام ماجرای عبور از پل جوانی است. رفتاری که منتج به رفاقت جوان ما با والدین شود تا فاصله از خانه به کمترین حد خود برسد و خوب و بد ماجرا در کانون گرم و سالمی به نام خانواده حل شود. شاید همواره نصایح حرف و پند و اندرز به والدین را در این زمینه شنیده‌ایم، اما این بار و در دستور فوق سعی کرده‌ایم با بیان برخی موضوعات از زبان جوان‌ها بگوییم تنها این جوان شما نیست که رفتارهای خاصی را از خود بروز می‌دهد، بلکه این خاصیت جوانی است که درگیر این جملات و خواسته‌ها و نیازها باشد، پس باید او را درک کنید و همراهش باشید. امام صادق (ع) می‌فرماید: جوانان را در یاب، زیرا که آنان سریع‌تر به کارهای خیر روی می‌آورند. امام علی (ع) نیز می‌فرماید: آداب و رسوم خود را به فرزندانان تحمیل نکنید، زیرا آنان برای زمانی غیر از زمان شما آفریده شده‌اند. ایشان در جایی دیگر می‌فرماید: جوانان را به مباحثه و مناظره و میناسلان را به اندیشیدن و پیران را به سکوت، فرمان دهید. امیرالمؤمنین (ع) در حدیثی دیگر می‌فرماید: هر گاه جوانی را توبیخ کردی، بر برخی خطاهای او را نادیده بگیر تا توبیخ تو او را به مقابله وادار نسازد. پیامبر (ص) نیز می‌فرماید: برای جوانان در مجالس جای باز کنید و امور نو و جدید را به آنان تفهیم کنید، چرا که این گروه جایگزین شما در درگیر مسائل جدید خواهند شد. شاید این حدیث از پیامبر (ص) کلام آخر و حجتی باشد برای همه افراد در نوع و شیوه مواجهه با جوانان خود که می‌فرماید: «نابودی جوانان را آرزو نکنید، گرچه بدی‌های بسیار در آنان باشد، زیرا آنان با آن بدی‌ها چند دسته‌اند: یا توبه می‌کنند و خداوند هم توبه آنان را می‌پذیرد یا اینکه آفت‌ها آنان را از پای درمی‌آورد یا یا دشمنی می‌چکنند یا آتش‌سوزی را خاموش یا سیلی را سدی می‌کنند.

پدر و مادر عزیزم! من جوانم. قدرت ریسک بالایی دارم، جسارت دارم و دل را به دریا می‌زنم، دوست دارم موسیقی را با صدای نسبتاً بالا گوش کنم، به فیلم خیلی علاقه دارم و افراطی می‌روم سینما و در خانه دائماً فیلم می‌بینم، با افراد مختلف معاشرت می‌کنم تا فرد دلخواه و رفیق صمیمی خود را داشته باشم، اهل کافه و رستوران رفتن با دوستانم هستم، پر خروام و شاید با ساعت خواب خستگی‌آم در بروم و سرحال شوم، دوست دارم عشق و دوست داشتن را تجربه کنم و از آن لذت ببرم، در اکثر مواقع به آخر چیزی فکر نمی‌کنم، در لحظه جویای نام و شهرت هستم، دوست دارم هم مادی و هم معنوی زودتر به جایی برسم و برای رسیدن به همه چیز کمی عجز کنم، سر پر شور و دل در یابی دارم، دوست دارم سریع به نتیجه برسم و اگر به نتیجه من انرژمی می‌دهد، خیلی صبر و حوصله ندارم و مشکلات سریع خسته‌ام می‌کند، دوست دارم سریع به نتیجه برسم و اگر به نتیجه نرسم زود ناامید می‌شوم و دست از تلاش دوباره می‌کشم، رگ گردنم برای مبانی اعتقادی‌م باد می‌کند، تکلیک اصل از فرع برخی مواقع بر اینم سخت می‌شود، هیجان را دوست دارم و... شاید اینها در نگاه اول خصلت‌های خوبی نباشد، اما همه ما خواسته یا ناخواسته درگیر تمام این خصلت‌ها بوده‌ایم و از آن گذر کرده‌ایم که گذر و تجربه آنها از ما فرد جدیدی با خصلت‌های جدید ساخته است. این است که می‌گوییم زمانه آدم‌ها را صورت‌تر می‌کند. جوانی به همان اندازه که با این خصلت‌های شاید منفی روبه‌رو باشد، اما با چنان انرژی همراه است که شاید در هیچ دوره سنی دیگر تکرار نشود و همان خصلت‌های ظاهراً منفی در ترکیب با این انرژی، گاهی حرکت‌آفرین و سازنده می‌شود. کودکی، نوجوانی و جوانی را همه ما داریم، داشتیم یا خواهیم داشت و در نهایت همه کسانی که این

نیره سازی

حمایت، هدایت و نظارت ۳ وظیفه خانواده در قبال جوانان است

نگاه

دکتر مهرداد میلیاد محقق پژوهشگر حوزه فرهنگ

که شناسایی دقیق آنها می‌تواند نقش قابل توجهی در آموزش و پرورش جوانان داشته باشد. یکی از فرصت‌های قابل درک برای ایجاد محیط امن و سالم جهت بهبود مهندسی پندار، گفتار و کردار جوانان در محیط خانواده، تجارب و معلومات ارزنده پدر و مادر است که می‌تواند در مسیر تعلیمی و تربیتی جوانان مورد استفاده قرار گیرد و در نقطه مقابل آن، ورود پدیده‌های نوظهور فناوریانه و نداشتن تجارب و معلومات در این زمینه از سوی پدرها و مادرها را می‌توان بزرگ‌ترین چالش دانست. سرعت پیشرفت علوم مختلف به واسطه ورود پدیده‌های نوظهور فناوریانه باعث شده است تا نسل جوان تحت تأثیر فرآیندهای مرتبط با این پدیده‌ها قرار گیرد و از برخی مفاهیم و آموزه‌های مفید و ارزشمند نسل ماقبل خود فاصله بگیرد که این موضوع اکنون باعث بروز برخی بحران‌های آموزشی و پرورشی در رابطه با اداره‌امور جوانان شده است. اگر در برنامه‌های علمی و عملی هر نسلی از نسل‌های جامعه بشری، آینده‌پژوهی از جایگاه درستی برخوردار باشد، نیازسنجی و امکان‌سنجی برای برنامه‌ریزی بهتر و مؤثر تر امور جوانان با سرعت و دقت بیشتری انجام خواهد شد. خانواده در برنامه‌ریزی درست برای تربیت نسل جوان هرگز نباید دچار عقب‌ماندگی شود، زیرا سرعت بالای پیشرفت و توسعه علوم و فنون و همچنین حجم درخواست‌ها و مطالبات جوانان موجب غافلگیری جامعه خواهد شد و عدم پاسخگویی منطقی به نیازهای جوانان در زمان مناسب می‌تواند بحران‌های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی به وجود آورد. حمایت، هدایت و نظارت بر برنامه‌های خانواده از سوی نهادهای رسمی جامعه می‌تواند نقش قابل توجهی در بهبود اداره سیستماتیک امور جوانان داشته باشد که البته باید با هماهنگی و پیوستگی معناداری همراه باشد. شاید گزاره نباشد اگر بگوییم نیروی جوانی همچون سوخت و انرژی

حرکتی ویژه‌ای برای جسم و جان انسان است که باید مصرف آن بهینه‌سازی شود و در راه‌ها و مسیرهای درست و برای رسیدن به اهداف ارزشمند مورد استفاده قرار گیرد. تصور کنید در حال رانندگی و طی کردن مسیر با اتومبیل خود هستید، اما هدف برای شما معلوم و شفاف نیست، در این حالت آیا بهتر نیست ابتدا هدف را مشخص سازید و سپس مبدأ، مسیر و مقصد را با استفاده از نقشه و جهت‌یاب یا قطب‌نما تعیین کنید؟ اگر مبدأ، مسیر و مقصد به درستی برای جوان مشخص نباشد، ممکن است نیروی جوانی در مسیر و مقصد نادرست به پایان برسد و انسان، باقی عمر خود را با حسرت و پشیمانی بگذراند. تأکید بر سه واژه حمایت، هدایت و نظارت بر امور مربوط به جوانان به خاطر این است که جوان وارد راه‌های غلط و اشتباه نشود و باقی عمر خود را با حسرت و پشیمانی طی نکند. حال برای پیشگیری از این بحران باید چه اقداماتی صورت گیرد؟ چگونه باید نهاد خانواده را توانمند ساخت تا اداره‌امور جوانان خود را با موفقیت به انجام برساند؟ نهادهای رسمی جامعه چگونه می‌توانند نقش مؤثرتری را در این راه داشته باشند؟ پاسخ درست به این پرسش‌ها می‌تواند نقشه راه مفید و مؤثری جهت رسیدگی به امور جوانان برای حاکمیت و مردم ترسیم کند. بهتر است سه موضوع پیشین پژوهی، اکنون پژوهی و آینده‌پژوهی برای امور جوانان در دستور کار قرار گیرد تا آنچه گذشت، آنچه که در حال گذران آن هستیم و آنچه در آینده رقم خواهد خورد را به طور منطقی و درست بشناسیم. بی‌تردید هم می‌توان آینده را به نظاره نشست و هم می‌توان ترسیم کرد. باید دید که توان ماسد در برنامه‌ریزی واقعی که در آینده اتفاق می‌افتد چقدر است؟! یا توجه به اینکه امور فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی مرتبط با نسل جوان به اندازه‌ای اهمیت دارد که به طور مستقیم با امنیت جامعه در ارتباط است این ضرورت وجود دارد که دستگاه‌های نظارتی، امنیتی و اطلاعاتی، اینگونه امور را مورد توجه و پیگیری‌های ویژه قرار دهند. در نگاه نخست؛ وزارت ورزش و جوانان را مسئول رسیدگی به امور جوانان می‌دانیم، اما آیا سایر دستگاه‌ها در قبال جوانان هیچ مسئولیتی ندارند؟ بدیهی است که وزارت ورزش و جوانان باید با برنامه‌ریزی دقیق و درست از همه ظرفیت‌های موجود در دستگاه‌های زیرمجموعه قوای سه‌گانه بهره‌برداری کند تا بتواند به امور جوانان به نحو مطلوب‌تری رسیدگی کند و پاسخگویی نیازها، مطالبات و خواسته‌های قشر جوان باشد. ایجاد و برقراری همکاری و همراهی دستگاه‌های زیرمجموعه قوای سه‌گانه با وزارت ورزش و جوانان زمانی قابل انجام است که شخص وزیر، معاونان و مدیران این وزارتخانه در رده‌های مختلف و دو بخش ستادی و صف، دارای برنامه و دغدغه باشند و برای رسیدن به اهداف تعیین شده با جدیت تمام برنامه‌ها را به اجرا برسانند. در خاتمه باید این واقعیت یادآوری شود که نهاد خانواده، اصلی‌ترین و محوری‌ترین نهادی است که هم می‌تواند و هم باید عهده‌دار امور مربوط به جوانان باشد و همه نهادها باید نقش حمایتی، هدایتی و نظارتی داشته باشند تا خانواده‌ها بتوانند در این راه به موفقیت‌های چشمگیری دست یابند.